

Arrest

nr. 215 022 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 september 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 september 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partij verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, geboren te Bagdad op X.

Tijdens haar minderjarigheid heeft de moeder van verzoekende partij op 23 juli 2015 een asielaanvraag ingediend, en verzoekende partij werd ingeschreven als familielid.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) heeft op 27 januari 2016 beslist de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de

moeder van verzoekende partij te weigeren. Op 4 februari 2016 heeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beslist dat aan de moeder van verzoekende partij en verzoekende partij een bevel diende te worden gegeven om het grondgebied te verlaten, onder de vorm van een bijlage 13quinquies.

Tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 27 januari 2016 diende de moeder van verzoekende partij beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die bij arrest nr. 169 006 van 3 juni 2016 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan haar heeft geweigerd.

Verzoekende partij werd nadien tegengehouden in Duitsland, en de Duitse autoriteiten hebben aan de Belgische autoriteiten verzocht om verzoekende partij over te nemen. De Belgische autoriteiten hebben toegestemd op 17 juni 2016. Verzoekende partij bleek nadien evenwel te zijn verdwenen.

Op 2 augustus 2016 werd opnieuw een asielaanvraag ingediend door de moeder van verzoekende partij, en verzoekende partij werd ingeschreven als familielid.

Omdat aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd gemeld dat de moeder van verzoekende partij het land had verlaten, werd op 10 oktober 2016 de heer S. V. E. aangewezen als voogd van verzoekende partij.

Op 30 januari 2017 werd een aanvraag tot verblijf ingediend door de voogd.

De commissaris-generaal heeft op 17 juli 2017 beslist de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de moeder van verzoekende partij te weigeren. Op 20 juli 2017 heeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beslist dat aan de moeder van verzoekende partij en verzoekende partij een bevel diende te worden gegeven om het grondgebied te verlaten, onder de vorm van een bijlage 13quinquies.

Op 5 november 2017 werd een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

Tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 17 juli 2017 diende de moeder van verzoekende partij beroep in bij de Raad, die bij arrest nr. 204 642 op 31 mei 2018 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan haar heeft geweigerd.

Op 2 juli 2018 heeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beslist dat aan de moeder van verzoekende partij en verzoekende partij een bevel diende te worden gegeven om het grondgebied te verlaten, onder de vorm van een bijlage 13quinquies.

Op 6 september 2018 werd ten aanzien van verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgeleverd (bijlage 13septies).

Diezelfde dag werd tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) opgelegd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“(…)

Aan de Heer die verklaart te heten:

naam: A.-A.

voornaam: O. A. A.

geboortedatum: 01.10.1999

geboorteplaats: B.

nationaliteit: Irak

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 06.09.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Antwerpen op 06.09.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Aan betrokkenes moeder werden meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten betekend. Op voormelde bevelen werd zijn naam vermeld. Het laatste bevel dat aan betrokkenes moeder werd betekend en waar ook betrokkenes naam, toen reeds meerderjarig, op wordt vermeld is de 13qq van 02.07.2018. Dit impliceert dat de terugkeerverplichting ook op hem betrekking had (cf. RvV 15 april 2016, nr. 165.931). Dienvolgens heeft betrokkene binnen de toegekende termijn geen gevolg gegeven aan eerdere beslissingen tot verwijdering. Betrokkene diende hierna geen enkele procedure meer in. Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

drie jaar

Om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkenes moeder diende samen met betrokkene en zijn broer verschillende asielpcedures in (in 2015 en in 2016), welke werden geweigerd. Op 24.08.2018 diende betrokkenes moeder een asielaanvraag in zonder haar kinderen en verklaarde zij bedreigd te worden door betrokkene en zijn broer. Betrokkenes vader, die in 2017 een asielaanvraag indiende keerde op 17.01.2018 vrijwillig terug naar Irak in het kader van de procedures van vrijwillige terugkeer, met re-integratie ondersteuning van het IOM.

Een mogelijk schending van artikel 8 kan niet worden aangenomen aangezien betrokkene, die al meerderjarig is, geen gezinscel meer vormt met zijn moeder en zijn vader reeds vrijwillig vertrokken is naar Irak.

Aan betrokkenes moeder werden meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten betekend. Op voormelde bevelen werd zijn naam vermeld. Het laatste bevel dat aan betrokkenes moeder werd betekend en waar ook betrokkenes naam, toen reeds meerderjarig, op wordt vermeld is de 13qq van 02.07.2018. Dit impliceert dat de terugkeerverplichting ook op hem betrekking had (cf. RvV 15 april 2016, nr. 165.931). Dienvolgens heeft betrokkene binnen de toegekende termijn geen gevolg gegeven aan eerdere beslissingen tot verwijdering. Betrokkene diende hierna geen enkele procedure meer in.

Door de politie van Antwerpen werd op 06.09.2018 door de politie ten laste van betrokkene een pv opgesteld wegens drugsbezit (pv nr AN.60.LB.105686/2018). In 2016 werd ten laste van betrokkene door de politie van Antwerpen ook al pv opgesteld wegens drugsbezit.

Betrokkene werd gehoord op 06.09.2018 door de politiezone Antwerpen en verklaart dat hij in België een vriendin heeft, maar dat hij haar naam niet wil geven. Betrokkene toont niet aan dat de relatie die hij met deze vrouw voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen. Zowel betrokkene als zijn partner, wisten verder dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Betrokkene heeft geen kinderen in België. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene werd gehoord op 06.09.2018 door de politiezone van Antwerpen en stelt dat hij niet wil terugkeren naar Irak omdat het in België rustiger en beter is en hij in Irak geen toekomst heeft. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Irak een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene werd gehoord op 06.09.2018 door de politiezone Antwerpen en verklaart dat hij niet lijdt aan een ziekte die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de

omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

In het administratief dossier van betrokkene is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.
(...)”*

Op 13 september 2018 werd door verzoekende partij een asielaanvraag ingediend.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Ter terechtzitting wijzen beide partijen erop dat de verzoekende partij de vluchtelingenstatus werd toegekend op 5 oktober 2018.

Op vraag van de voorzitter naar het belang bij het onderhavige beroep, stelt de advocaat van de verzoekende partij dat met de erkenningsbeslissing hiermee de thans bestreden beslissing als impliciet ingetrokken moet worden beschouwd of door de Raad vernietigd moet worden aangezien *“het anders in strijd is met artikel 3 van het EVRM”*. De advocaat van de verwerende partij stelt dat er geen belang meer is, gelet op de erkenning van de verzoekende partij als vluchteling en vermits zij nu het recht heeft om in het land te verblijven.

2.2. Artikel 74/11, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt onder meer dat *“Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”*

2.3. Gelet op deze bepaling, en nu de verwerende partij de bestreden beslissing weigert als ingetrokken te beschouwen, moet de bestreden beslissing vernietigd worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 september 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN